

Og er det i virkeligheden ikke sådan, at det spekulationsspørgelse, nogle tilhængere af et ja maler frem, i virkeligheden bare er et fata morgana?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal sige til udenrigsministeren, at Dansk Folkeparti ikke tager patent på danskheden, men hvis det kan se sådan ud og udenrigsministeren føler, at vores kampagne af og til kan virke krænkende, kan det jo være, at det er, fordi der dog trods alt er nogle, der har lidt små-dårlig samvittighed, og det vil vi da ikke beklage, hvis det er sådan, det vil vi da tage som noget meget positivt.

Og så vil jeg sige til udenrigsministeren, at det jo er tydeligt, at udenrigsministeren kun har set en plakat eller måske en annonce eller et eller andet fra Dansk Folkeparti, men slet ikke set vores kampagnemateriale og sat sig ind i vores forskellige ting. Og derfor vil jeg da gerne sige til udenrigsministeren, at udenrigsministeren jo kunne gøre sig bekendt med kronens egen hjemmeside på www.kronen.dk. Der kan man gå ind på hjemmesiden og se Dansk Folkepartis kampagnemateriale og sætte sig ind i, at det er langt mere end det, udenrigsministeren netop har gjort sig til talsmand for at det er.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, at jeg synes også, at det er indviklet stof, og jeg forstår godt, når hr. Keld Albrechtsen indvender, at der jo har været tre rentestigninger i ECB, men jeg vil bare henvise til side 20 i det digre værk »Danmark og Euroen«. Der står også noget om det i Økonomisk Oversigt i dag, her kan jeg ikke lige huske sidehenvisningen.

Det, man gør, er at se på, hvilken effekt den lange rente har. Er den lange rentes bevægelse en lempelse af finanseffekten? Er den korte rentes bevægelse en lempelse eller en stramning? Er den reelle, effektive valutakurs en stramning eller en lempelse?

Når man tager de tre elementer og lægger dem sammen – det er et matematisk regnestykke – så kan man se, at den samlede pengepolitik, alle disse forhold taget under ét, viser, at ECB har ført en meget lempelig pengepolitik, der har understøttet væksten og dermed be-

skæftigelsen. Og vi ser jo også, selv om hr. Frank Dahlgaard lader, som om det er modsat, en bedring af beskæftigelsen og en faldende ledighed måned for måned i EU. Det går faktisk rigtig godt i EU.

Så til hr. Klaus Hækkerup: Det er fuldstændig rigtigt, at selvfølgelig kan ECB og Nationalbanken tilsammen levere 700 mia. kr. Det er slet ikke det, der er min pointe. Men hvis vi nu gik ind på tankegangen og sagde, at vi kom i en situation, hvor man virkelig skulle bruge 560 mia. kr. fra ECB og 140 mia. kr. fra Nationalbanken, så ville der virkelig være noget galt et eller andet sted, fordi det er en kæmpe-, kæmpestor udstrømning til et lillebitte land med 5 millioner indbyggere.

Hvis den situation virkelig kom af sted, så tror jeg, at vi ville få en genforhandling af aftalen, fordi så måtte der være noget galt, eller også ville vi have en massiv finanskrisen hen over jorden. Sydøstasienkrisen var jo en finanskrisen, den var jo ikke affødt af, at Danmark havde en dårlig økonomi, og alligevel brugte Nationalbanken 40 mia. kr. på ganske få dage i efteråret 1998 for at støtte kronen. Og hvis ikke det havde hjulpet, og hvis ikke vi havde fået en valutaaftale lige i den periode, så kunne vi have været bragt i en situation, hvor finansministeren og jeg måtte gå ud og sige, at vi må stramme finanspolitikken ekstraordinært for at skabe tillid til den danske krone, til trods for at dansk økonomi også var meget sund og god i efteråret 1998.

Det viser lige nøjagtig, hvor sårbare vi er, når det først går løs på det store marked, uanset om vi fører en sund og fornuftig økonomisk politik, og derfor er sikkerheden ved at være med i den fælles valuta bedre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Europa-udvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.